

הפרשת אורח

שולחן ערוך אבן העזר סימן כח סעיף יז

הנכנס לבית חבירו ולקח לו כלי או אוכל וכיוצא בהם וקידש בו אשה, ובא בעל הבית, אף על פי שאמר לו: למה לא נתת לה דבר זה שהוא טוב ממה שנתת לה, אינה מקודשת, שלא אמר לו דבר זה אלא כדי שלא להתבייש עמו, והואיל וקידש בממון חבירו שלא מדעת חבירו הרי זה גול ואינה מקודשת. ואם קדשה בדבר שאין בעל הבית מקפיד עליו, כגון תמרה או אגוז, הרי זו מקודשת מספק.

הגה: אורח שיושב אצל בעה"ב, ונוטל חלקו וקידש בו, הוי מקודשת (הגהות אלפסי).

לא סוף שכל זמן וקח אשה
תלמוד - כל אשה שנתת לה
אין לה קדושה

שולחן ערוך אורח חיים סימן קע סעיף יט

אורחים הנכנסין אצל בעל הבית אינם רשאים ליטול מלפניהם וליתן לבנו או לעבדו של בעל הבית, אא"כ נטלו רשות מבעל הבית.

משנה ברורה סימן קע ס"ק מ

אינם רשאים וכו' - הוא תקנת חכמים מפני מעשה שהיה כדאיתא בחולין צ"ד מעשה באדם אחד שזימן ג' אורחים בשני בצורת ולא היה לו להניח לפניהם אלא כשלוש ביצים בא בנו של בעה"ב נטל אחד מהן חלקו ונתן לו וכן שני וכן שלישי בא אביו של תינוק מצאו שמחזיק אחד בפיו ושתים בידו חבטו בקרקע ומת כיון שראתה אמו עלתה לגג ונפלה ומתה אף הוא עלה לגג ונפל ומת ע"ש. וכתבו המ"א וא"ר דדוקא בכה"ג דש"ס שהיתה סעודה מצומצמת ומתבייש בעה"ב כשיחסר להם אבל אם יש הרבה על השלחן שלא יחסר עי"ז רשאים ליתן להם ולפ"ז כ"ש אם כבר כלו לאכול ונשתייר מותר ליתן להם מהשיריים ובספר שמן רוקח חוכך בכל זה להחמיר:

ירושלמי, דמאי, פ"ז ה"א:

משנה: המזמין את חבירו שיאכל אצלו והוא אינו מאמינו על המעשרות...

רבי ירמיה בעא קומי רבי זעירא ואינו אסור מפני אובדן אוכלים? אמר ליה מפרדי כל שהוא ואוכל. רבי ירמיה בעא קומי רבי זעירא ואינו אסור משום גול? אמר ליה רוצה הוא

שיהא לו נחת רוח...

דאמר רבי שמואל בר רב יצחק ר' רובי יוסי בי ר' יהודה נתארחו אצל בעל הבית אחד אול לישנא בישא אמר ליה הב דעתך דאינון מחשדונך יתיב ליה מעייני לון והוון עבדין נפשין מזרקין אילין לאילין ומתקנין ואינו רוצה הנחת רוח? רוצה הוא, אלא דלא בעי דחשדוניה.

למה שכל זמן וקח אשה
תלמוד - כל אשה שנתת לה
אין לה קדושה